

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1896/2526

พนักงานอัยการจังหวัดสมุทรปราการ โจทก์ นายละมัย โพธิ์สุวรรณ หรือ นายบุญชู ช่ออ่อน บั่นจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 276, ป.อ. มาตรา 277 ทวิ, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 93

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำรับสารภาพของจำเลยอันจะถือเป็นเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จะต้องเป็นกรณีที่ให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ศาลจึงจะพิจารณาลดโทษที่จะลงแก่จำเลยได้ การพิจารณาของศาลชั้นต้นปรากฏว่าโจทก์มีพยานหลักฐานมั่นคง ฟังได้ว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริงโดยปราศจากเหตุอันควรสงสัยและศาลชั้นต้นได้อาศัยพยานหลักฐานดังกล่าวในการวินิจฉัยชี้ขาดข้อเท็จจริงและพิพากษาลงโทษจำเลยโดยไม่ได้อาศัยคำรับสารภาพของจำเลย แต่ประการใดเลย คำรับสารภาพของจำเลยในกรณีเช่นนี้จึงไม่ถือว่าเป็นการให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา จึงไม่เป็นเหตุบรรเทาโทษอันจะพึงลดโทษให้แก่จำเลยได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276, 277 ทวิ, 288, 91, 92, 93 เพิ่มโทษจำเลยตามกฎหมายบทหนักจำเลยให้การรับสารภาพ และรับว่าเคยต้องโทษและพ้นโทษจริงตามฟ้องศาลชั้นต้นเห็นว่าพยานหลักฐานโจทก์มีน้ำหนักมั่นคง คำรับสารภาพของจำเลยจึงไม่สมควรจะยกขึ้นมาเป็นเหตุลดโทษ พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคแรก มาตรา 277 ทวิ (2) มาตรา 288 เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามมาตรา 276 วรรคแรก มาตรา 277 ทวิ (2) อันเป็นบทหนักที่สุด ให้ประหารชีวิตที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษตามมาตรา 92, 93 นั้น ศาลลงโทษประหารชีวิตแล้ว จึงไม่อาจเพิ่มโทษจำเลยอีก จำเลยอุทธรณ์ ขอให้ลดโทษกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คำรับสารภาพของจำเลยอันจะถือเป็นเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 นั้น จะต้องเป็นกรณีที่ให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ศาลจึงจะพิจารณาลดโทษที่ลงแก่จำเลยได้ การพิจารณาของศาลชั้นต้นในคดีนี้ปรากฏว่าโจทก์มีพยานหลักฐานมั่นคงทั้งพยานบุคคล พยานวัตถุและพยานพฤติเหตุแวดล้อมกรณีแน่นหนามั่นคงพอให้ฟังได้ว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริงโดยปราศจากเหตุอันควรสงสัย และศาลชั้นต้นได้อาศัยพยานหลักฐานโจทก์ดังกล่าวในการวินิจฉัยชี้ขาดข้อเท็จจริงและพิพากษาลงโทษจำเลยโดยไม่ได้อาศัยคำรับสารภาพของจำเลยแต่ประการใดเลย คำรับสารภาพของจำเลยในกรณีเช่นนี้จึงไม่ถือว่าเป็นการให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาแต่อย่างใด จึงไม่เป็นเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 อันจะพึงลดโทษให้แก่จำเลยได้ พิพากษายืน

องค์คณะ

สุทิน เลิศวิรุฬห์ · เริ่ม ธรรมดุษฎี · อำนวย อินทุติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/>

